

DWORACZKA (1) *sb f*

V sg dworączko.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Kobieta mieszkająca w dworze; tu przen: MYíz dworfka wieśney Myfzy/ prosiła do siebie/ [...] Myfz wieśna [mówi]/ á miła dworaczko/ Częstoż takie przełtráchy/ mieważ nieboraczko. RejZwierz 120v.

Cf DWORZNICA.

EZ